

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/186/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617209145
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:7617209145.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpený: Advokátska kancelária Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným: v 1. rade A. C., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. H. XX, XXX XX S., právne zastúpený JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, v 2. rade G. E., H.. XX.XX.XXXX, C. S., Z. H. XX, právne zastúpená: JUDr. Ladislav Riedl, advokátska kancelária so sídlom Levočská 4703/89, 080 01 Prešov, IČO: 50 490 044, v konaní o zaplatenie 4.920,86 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. žalobu **z a m i e t a**,

II. **p r i z n á v a** žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

III. **p r i z n á v a** žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, pôvodne doručenou Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 13.04.2017, navrhol žalobca, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.920,86 EUR, 12,6 % ročný úrok zo sumy 4.798,37 EUR od 26.09.2014 do zaplatenia, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.798,37 EUR od 26.09.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. V rámci žaloby poukázal na to, že dňa 05.02.2007 bola medzi žalovanými a právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s. uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 150.000,- Sk, ktorý sa zaviazali splácať v splátkach po 2.268,- Sk mesačne s tým, že prvá splátka bola splatná 20.02.2007 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.01.2017. Keďže žalovaní neplnili riadne a včas svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a dostali sa do omeškania so splácaním splátok, žalobca (podľa kontextu sa má na mysli aj právny predchodca žalobcu) im dňa 15.08.2014 zaslal výzvy na doplatenie dlžnej sumy a zároveň ich upozornil, že v prípade neuhradenia omeškaných dlžných splátok môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Nakoľko dlžné splátky neboli neuhradené, žalobca vyhlásil k 09.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru. Zo žaloby vyplýva, že žalovaná suma 4.920,86 EUR pozostáva z istiny vo výške 4.798,37 EUR a príslušenstva vo výške 122,49 EUR, pričom príslušenstvo predstavuje zmluvný úrok vo výške 12,6 % ročne a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne.

2. Okresný súd Spišská Nová Ves v tejto veci vydal dňa 15.05.2017 platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná v 2. rade, prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor, v rámci ktorého poukázala na to, že vôľu žalobcu ukončiť zmluvu je potrebné vykladať ako odstúpenie od zmluvy a v tejto súvislosti vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku.

3. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.02.2007 vyplývajú nasledovné údaje: výška úveru: 150.000,- Sk, slovom jednostopäťdesiat tisíc SK, druh úveru: spotrebný úver - bezúčelový, typ a výška Úrokovej sadzby: premenlivá, 12.60 % p.a.. v deň uzatvorenia Úverovej zmluvy, spôsob poskytnutia Úveru: jednorazovo, bezhotovostne, poplatok poskytnutie Úveru: 3.000,- Sk, pri uzatvorení Úverovej zmluvy, poplatok za správu Úveru: 60,- Sk/mesačne, výška splátky: 2.268,- Sk, splatnosť prvej splátky istiny 20.02.2007, počet splátok 120, periodicita a splatnosť splátok istiny: mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, končená splatnosť Úveru: 20.01.2017, splatnosť úrokov: mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania: inkasným spôsobom z inkasného účtu, ročná percentuálna miera nákladov: 14.92 %.

4. Žalobca v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 10.11.2017 poukázal na to, že boli dodržané zákonné podmienky pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti a v tomto ohľade odkázal na čl. II bod 2 zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 05.02.2007, z ktorého vyplýva, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník. Taktiež citoval ustanovenie bodu 7.6.1 všeobecných obchodných podmienok, z ktorého vyplýva možnosť predčasného zosplatenia úveru, t.j. mimoriadna splatnosť. V rámci tohto vyjadrenia taktiež namietol tvrdenie právneho zástupcu žalovanej v 2. rade ohľadom skutočnosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za odstúpenie od zmluvy a v tejto súvislosti poukázal na to, že toto tvrdenie nie je pravdivé, pričom vyhlásením mimoriadnej splatnosti zmluva nezanikla a je naďalej platná.

5. Výzvou zo dňa 23.01.2018 súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil prehľad splácania úveru s uvedením úhrady jednotlivých splátok, ako aj informáciu o tom, odkedy presne úver nie je splácaný a akú sumu doposiaľ žalovaní zaplatili z titulu istiny, zmluvných úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, resp. iných platieb. Žalobca na základe tejto výzvy podaním zo dňa 31.01.2018 súdu síce predložil prehľad splácania úveru, avšak nešpecifikoval úroky, úroky z omeškania, resp. iné platby a súdu predložil zároveň aj rozsiahlu neprehľadnú prílohu z ktorej súd nevie identifikovať údaje, ktoré požadoval od žalobcu. V rámci tohto podania tiež uviedol, že žalovaní doposiaľ zaplatili iba sumu 4.665,25 EUR.

6. Právny zástupca žalovanej v 2. rade v rámci elektronického podania zo dňa 12.02.2013 namietol pasívnu legitímáciu žalovanej v 2. rade z dôvodu, že predmetnú úverovú zmluvu za ňu podpísal žalovaný v 1. rade, ktorý aj zinkasoval celú sumu úveru a v tejto súvislosti predložila uznesenie OR PZ, odbor kriminálnej polície Prešov zo dňa 23.08.2017. Taktiež namietol skutočnosť, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, keďže obchodné podmienky neboli inkorporované do úverovej zmluvy a neboli podpísané žalovanou v 2. rade. V tejto súvislosti uviedol, že konečná splatnosť úveru bola 20.01.2017 a pohľadávka bola postúpená bez toho, aby bola splatná v celom rozsahu, preto pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ani žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný.

7. Z uznesenia OR PZ, odbor kriminálnej polície Prešov, ČVS:ORP-624/4-VYS-PO-17 zo dňa 23.08.2017 vyplýva, že „vec podozrenia zo zločinu úverového podvodu v súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv, ku ktorému malo dôjsť tak, že dňa 05.02.2007 v Prešove na ul. Hlavnej č. 74, v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s., neznámy páchatel podpísal v mene p. G. C. E. ako spoludlžníčky, bez jej vedomia a súhlasu zmluvu o splátkovom úvere č. 0504013016 na sumu 150.000,- Sk /4.979,09 EUR/ poskytnutého spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s., kde dlžníkom bol p. A. C., a túto hotovosť si ponechal, pričom následkom nesplácania úveru bolo p. G. E. zaslaný platobný rozkaz sp. zn. 11Csp/144/2017 za účelom vymáhania dlhu voči jej osobe, čím spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s. spôsobil škodu vo výške 150.000,- Sk /4.979,09 EUR/ a p. G. E. spôsobil vážnu ujmu na jeho právach bola odmietnutá. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že bol vypočutý A. C. (žalovaný v 1. rade), ktorý poukázal na to, že pri uzatváraní zmluvy boli obidvaja, teda on a jeho bývalá manželka a zmluvu spoločne podpísali, pričom nie je pravdou, aby zmluvu podpísal za svoju manželku, ktorá bola na pobočke s ním a pravdou nie je to, aby zobral bývalej manželke jej doklady“.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia taktiež vyplýva, že vo veci sa vyjadrila Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava, ktorá uviedla, že v ich systéme evidujú spotrebný úver č. XXXXXXXXXXXX, kde dlžníkmi sú A. C. a G. C. E.. Zmluva bola podpísaná dňa 05.02.2007 na pobočke v Prešove, pri podpise nebola

prítomná žiadna splnomocnená osoba, klienti boli riadne identifikovaní a svojim podpisom vyjadrili súhlas s realizáciou úveru.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len Obch.z), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54 ods. 3 OZ, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

10. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

13. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

16. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 04.05.2018 tak, že zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 490 EUR (I. výrok), žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.308,37 EUR spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 10.09.2014 do zaplatenia, v lehote 90 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (III. výrok). Proti tomuto rozsudku podal odvolanie právny zástupca žalovanej v 2. rade a odvolací súd uznesením zo dňa 17.12.2018 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uložení povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.308,37 EUR s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia odvolací súd poukázal na to, že:

„V ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, tento ako špeciálny právny predpis upravoval osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie boli existencia splatnej pohľadávky, písomná výzva k zaplateniu a dlžníkove omeškanie so splnením trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Pokiaľ ide o ďalšiu právne významnú námietku poukazujúcu na neexistenciu dohody o možnosti predčasného zosplatenia úveru, v tejto súvislosti sa poukázalo iba na to, že takáto možnosť vyplývala zo všeobecných obchodných podmienok tvoriacich súčasť zmluvy. V zmluve o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 05.02.2007 je ako druh úveru uvedený spotrebný bezúčelový úver. Ide teda o úver poskytnutý v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Tento právny predpis v ustanovení § 4 ods. 1 vyžadoval pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a to pod sankciou neplatnosti. Ak zákon vyžadoval písomnú formu zmluvy, pre platnosť takéhoto písomného právneho úkonu sa vyžadovalo, aby bol podpísaný zmluvnými stranami, čo je zrejme z ustanovenia § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Všeobecné obchodné podmienky právnym predchodcom žalobcu a ani žalovanými podpísané nie sú. Aké stanovisko k tomuto zásadnému tvrdeniu žalovanej v 2. rade spochybňujúcemu možnosť právneho predchodcu žalobcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, zaujal prvoinštančný súd z odôvodnenia rozhodnutia sa zistiť nedá.

Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie posúdiť dodržanie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky a zaujať stanovisko k namietanému nedodržaniu písomnej formy vo vzťahu k dohode umožňujúcej veriteľovi v prípade plnenia v splátkach žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky.“

17. Žalobca v rámci písomného vyjadrenia súdu elektronicky doručeného 09.04.2019 uviedol, že Obchodný zákonník v rámci úpravy rokovaní o uzatvorení zmluvy zakotvuje i možnosť určiť časť obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky. Zákon pritom nevyžaduje, aby boli obchodné podmienky technicky spojené so zmluvou, ani to, aby boli zmluvnými stranami podpísané, a to ani v prípade, ak pre uzatvorenie samotnej zmluvy je písomná forma zákonom stanovená alebo aspoň jednou zmluvou stranou pri rokovaní o uzatvorení zmluvy požadovaná. V tejto súvislosti poukázal na právne závery Vrchného soudu v Prahe obsiahnuté v rozsudku zo dňa 24.02.1998, sp. zn. 5Cmo 318/1997, podľa ktorého obchodné podmienky, na ktoré v zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluva odkazuje a ktoré sú k nej pripojené alebo sú zmluvným stranám známe, nemusia byť samostatne podpisované účastníkmi zmluvného vzťahu. Inak by ostatne nebol žiadny rozdiel medzi doložkami, ktoré sú priamo súčasťou textu zmluvy, a obchodnými podmienkami, ale išlo by vždy len o zmluvu na viacerých listoch. Táto osobitná úprava práve počíta s tým, že súčasťou zmluvných dojednaní sa stáva text, ktorý priamo súčasťou podpisovaného textu zmluvy nie je. V pochybnostiach však musí ten, kto sa ich dovoľáva, preukázať, že boli k zmluve pripojené alebo že boli druhej strane známe. Obchodné podmienky predstavujú určité zjednodušenie v procese uzatvárania zmluvy, keď zmluvným stranám umožňujú časť obsahu zmluvy určiť odkazom na obchodné podmienky, a to buď všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo na iné obchodné podmienky, ktoré sú buď zmluvným stranám známe (napríklad z ich predchádzajúcich právnych vzťahov) alebo boli k návrhu zmluvy priložené. Z vyššie uvedeného vyplýva, že medzi právnym predchodcom

žalobcu a žalovanými bola platne uzavretá dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia úveru, a to vo Všeobecných obchodných podmienkach.

Žalobca taktiež poukázal na to, že je v konaní aktívne legitimovaný aj s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, súdu opätovne predložil výzvy, na základe ktorých vyzval žalovaných na zaplatenie dlhu a poukázal na to, že jeho právny predchodca postupoval pred postúpením pohľadávky v súlade s týmto zákonným ustanovením a vyhlásením mimoriadnej splatnosti došlo v súlade so zmluvou aj so zákonom.

18. Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že:

„Žalobca vo svojom vyjadrení vo vzťahu k platnosti dohody o predčasnom splatení dlhu vo VOP poukazuje na ust. § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka. Tvrdí, že ustanovenia Obchodného zákonníka sa na obchodnoprávne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú v prípade, ak obchodnoprávna úprava nie je v rozpore so všeobecnou a zároveň špeciálnou právnou úpravou Občianskeho zákonníka, teda v prípade, ak Občiansky zákonník právnou úpravou konkrétnej otázky vôbec neobsahuje alebo obchodnoprávna úprava len dopĺňa Občiansky zákonník. S týmto tvrdením sa nemožno stotožniť. Vzťah Obchodného zákonníka k Občianskemu zákonníku je založený na zásade subsidiarity a zásade *lex specialis derogat legi generali*. To znamená, že ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka riešia sa podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Neplatí to však naopak, keďže ide o vzťah osobitného (Obchodného zákonníka) a všeobecného predpisu (Občianskeho zákonníka). Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodný zákonník neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poistnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka preto (okrem poistnej zmluvy) nemôže byť určená iba odkazom na obchodné podmienky. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. (rovnako rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 6Co 396/2014, rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 19Csp 51/2018). V danom prípade VOP neboli účastníkmi zmluvy podpísané, a preto sa ani nestali súčasťou zmluvy. Pokiaľ Dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia úveru bola súčasťou VOP, táto Dohoda nebola účastníkmi zmluvy uzatvorená.

Žalobca tvrdí, že preukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukazuje pritom na výzvy zo dňa 15.08.2014, ktoré boli doručované žalovaným. Z predložených výziev je preukázané len to, že Slovenská sporiteľňa vyzvala žalovaných na platenie úveru, avšak nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže neexistovala platná dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia úveru, ani na to nemala oprávnenie. Žalobcovi teda banka postúpila pohľadávku, ktorá ako celok nebola splatná a s úhradou ktorej sa žalovaní nemohli dostať do omeškania. Zákomom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) určené podmienky, za ktorých bola banka oprávnená postúpiť pohľadávku, tým neboli splnené (podobne rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1CbZm/618/2015). Žalobca sa tak nestal oprávneným z uvedenej pohľadávky, a teda absentuje uňho aktívna vecná legitimácia domáhať sa plnenia z tejto pohľadávky.“

19. Súd už v pôvodnom rozhodnutí konštatoval, že žalovaní ako dlžníci uzavreli úverovú zmluvu s právnym predchodcom žalobcu, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 150.000,- Sk, ktorý sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 2.268,- Sk. Právny zástupca žalovanej v 2. rade namietal pasívnu legitimáciu svojej klientky z dôvodu, že táto nebola prítomná pri podpísaní predmetnej zmluvy, o čom má svedčať citované uznesenie OR PZ Prešov. Z tohto uznesenia, ale práve naopak vyplýva, že podozrenie žalovanej v 2. rade nebolo potvrdené, pričom z výsluchu žalovaného v 1. rade v rámci policajného vyšetrenia, resp. vyjadrenia právneho predchodcu žalobcu, nepochybne vyplývalo, že predmetná zmluva bola uzavretá na pobočke v Prešove a pri podpise nebola prítomná žiadna splnomocnená osoba, dlžníci boli riadne identifikovaní a svojim podpisom vyjadrili súhlas s uzavretím zmluvy. Uvedené skutočnosti teda podľa názoru súdu, potvrdzujú záver, že obaja žalovaní zmluvu riadne podpísali. Súd zároveň poukazuje na to, že žalovaná v 2. rade za účelom preukázania svojich tvrdení nenavrhol vykonanie žiadnych ďalších dôkazov a v tomto ohľade neuniesla dôkazné bremeno, pričom ako už bolo konštatované z citovaného uznesenia OR PZ Prešov, naopak vyplýva, že zmluvu podpísali obaja žalovaní, teda v tomto ohľade je teda daná pasívna legitimácia oboch žalovaných.

20. Právny predchodca žalobcu a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli úverovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí byť v súlade so zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z § 4 ods. 1 tohto zákona nepochybne vyplýva, že spotrebiteľská zmluva musí mať písomnú formu, pretože inak je neplatná. V danom prípade je nepochybné, že žalobca súdu predložil všeobecné obchodné podmienky, ktoré nie sú žalovanými podpísané, pričom dohoda o možnosti mimoriadneho, resp. predčasného zosplatnenia úveru je ich súčasťou a keďže takáto dohoda nebola dojednaná písomne, je neplatná. Pokiaľ žalobca argumentoval v rámci svojho písomného vyjadrenia, že z Obchodného zákonníka vyplýva, že určité náležitosti zmluvy možno riešiť aj odkazom na obchodné podmienky, tak v tomto ohľade súd poukazuje na to, že sa v danom prípade nejedná o obchodno-právny vzťah. Prioritne sa v danom prípade použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý neobsahuje takúto úpravu a navyše obchodné podmienky majú mať vysvetľujúci charakter ku skutočnostiam, ktoré sú súčasťou samotnej zmluvy, pričom súd má za to, že tak dôležitý inštitút, ako je možnosť predčasného zosplatnenia, má byť upravený priamo v zmluve a nie v obchodných podmienkach, ktoré predstavujú veľmi rozsiahly materiál písaný relatívne malým písmom.

V tomto ohľade súd opätovne poukazuje na rozhodnutie odvolacieho súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia nebola platne uzavretá, nemohol byť úver predčasne zosplatnený a v takomto prípade na základe § 92 ods. 8 Zákona o bankách ani nemohol pôvodný veriteľ platne postúpiť pohľadávku na súčasného žalobcu, keďže sa jednalo o živý úver, a takýto bankový úver môžu spravovať iba banky, nie iné subjekty, preto nie je platná ani zmluva o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom a z tohto dôvodu žalobca ani nie je aktívne vecne legitimovaný, a preto súd žalobu zamietol.

21. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade súdu predložila žalobu tých istých strán sporu týkajúcu sa nároku uplatneného zo zmenky, tak v tomto ohľade súd poukazuje na to, že takýto nárok je uplatnený z iného titulu, preto táto skutočnosť nemá relevantný význam pre posúdenie tejto veci, nakoľko v tomto konaní je nárok uplatňovaný z iného titulu.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešným žalovaným priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).